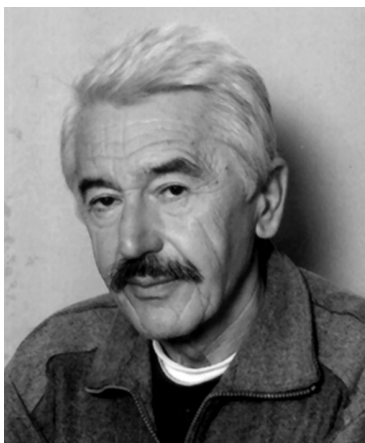

Драган Томић

НУЖНА ОДБРАНА

ДРАГАН Т. ТОМИЋ први је добитник награде “Бранислав Нушић” 1980. за драму *Раскриће*. *Раскриће* је имало праизведбу у Местном гледалишту љубљанском, а потом је истовремено играно са великим успехом у Југословенском драмском позоришту, Мостару, Шапцу, Крагујевцу, Нишу, Зајечару, Приштини и извођено на многим аматерским сценама. Остале значајније драме су му: *Рукавице* (Ужице, Зајечар, Суботица, Париз), *Нејријатељ радничке класе* (Зајечар), *Шийтар* (КПГТ), *Девојке* (Београд, а објављене у “Савременој драматургији”, Москва, 1990.), *Псећа кућица* (Награда “Бранислав Нушић” за 1990.), *Помор коза*, *Криви баџрем*, *Нађа* (Београд), *Слава*, *Пожар*, а сам је режирао: *Контактно сочиво*, *Ловци на лејџира*, *Нужна одбрана* и *Мамац за сомове* (Све у Београду).

Објавио је четири романа у “Просвети”: *Шкрипац*, *Чекајући мајку*, *Крајак њрекид удовичког сјажа* и *Врџложник*.

Рођен је 1941. године у селу Шеварице у Мачви. Гимназију је завршио у Шапцу, а правни факултет у Београду. Примењену позоришну драматургију је изучавао поред великих редитеља Стеве Жигона и Љубише Ристића, као и многих других добрих редитеља током припрема представа за приказивање.

Живи са породицом у Београду.

Драган ТОМИЋ

НУЖНА ОДБРАНА

ЛИЦА:

МУЛЕ

ЈОЛЕ

НЕМА

ИВА

ПИЦКО

ЂАК

Будимпешта

1. Муле, Јоле, Нема

Муле везаних руку иза леђа и са њовезом њреко очију седи у ћошку.

Улазе Јоле и Нема.

ЈОЛЕ: *(Показује Немој да ља одвеже.)*

Само нежно. Човек је мој велики пријатељ... Детињство, младост... Одрасли смо у истом дворишту. Знаш оно, удерице наизане, а у дну авлије заједничка летња кујна, пољски клозет. Нико није на ручку у својој кући, већ упада тамо где му најслађе мирише. Били смо деца свих очева и мајки, а они к'о браћа и сестре. Срећна, сложна сиротиња. И сад често сањам наше старо двориште препуно веселих људи... Но, буди с њим опрезна у сваком тренутку, у свакој ситуацији. Опсенар, лажов, заводник. Изметнуо се од нас. Отац му био радник на циглани, добар, поштен човек. Мајка сирота домаћица. А он запео да учи. Завршио за професора историје и сад предаје у гимназији. Магистар. Можда је досад пост'о и доктор историје. А тек што му је жена лепа... Она је професорка математике. Лепа Смиља. Много сам због ње пропатио.

(Показује да ља смести у фошлеу.)

2. Јоле, Нема, Муле

Нема се њовлачи у сљрану и заузима сљав љелохранишлејке.

Муле брише лице марамицом. Полако се освешћује љде се налази и шља ља је снашло.

Јоле обилази око њеља и заљледа ља са свих сљрана. Смеје се нездраво.

ЈОЛЕ: Напунио гаће, а?

МУЛЕ: Сваки Србин има чврсту петљу.

ЈОЛЕ: *(Смеје се.)*

Видим, Србине. Не препознајеш пријатеља из младости, комшију из дворишта.

(Скида љерику.)

МУЛЕ: Јоле Јање... Ово само на тебе личи.

ЈОЛЕ: Па, добро ми дош'о.

- МУЛЕ: Ниси морао да ме киднапујеш. Могао си да јавиш да си ме пожелео.
- ЈОЛЕ: Нисам те баш пожелео али сам се прво тебе сетио кад сам сазн'о да ми је мати добила инфаркт и пребачена у Ургентни центар у Београду.
- МУЛЕ: Мајка Гина! Немогуће... Додуше, ретко се виђамо откако се од нас преселила у нову кућу.
- ЈОЛЕ: Јесте, јесте. У тешком је стању.
- МУЛЕ: Пресвисла јадница. Жалила се последњи пут да не може да се смири откако су се новине расписале да си криминалац, да си гробар Србије. Каже, срамота је што си јој послао толики новац и заповедио да сазида највећу и најлепшу кућу у вароши.
- ЈОЛЕ: Убише ми новинари матер на правди бога.
- МУЛЕ: Не могу да верујем. Јеси ли сигуран?
- ЈОЛЕ: Нема јој спаса.
- МУЛЕ: К'о јуче да је било... Имао сам само четири године кад ју је твој отац довео у наше двориште. Још такорећи девојчица. Стидљива сељанчица из Горње Лапуше. А лепа к'о мајски цвет. Сви смо је обожавали. Одрасла је поред моје мајке иако је тебе родила у петнаестој.
- ЈОЛЕ: Убише јадницу кад је дочекала да живи к'о краљица. Нећу им то опростити. Биће сто за једног ако ми мати умре. Слушај, да не губимо време овде у Будимпешти. Одлучио сам да будеш ја. Одавно сам у Немачкој. Заборавио сам како се треба понашати са тим дивљацима и криминалцима тамо у Србији. 'Оћу да се комотно крећем по мојој бившој отаџбини.
- МУЛЕ: Кога се плашиш у Србији кад су твоји људи на власти? Задужио си их стотинама милиона долара. Бар тако новине пишу.
- ЈОЛЕ: Ти ме познајеш и знаш да мрава не би' згазио. Примитивни Срби покушавају да се сјебавају преко моји' леђа. Требе се између себе к'о животиње а мени приписују да сам им побио министре. Немају појма како изгледам. У новинама ми објављују слике с периком.
(*Стивља Мулету йерику.*)
- МУЛЕ: Да ме убију као тебе... Баш ти хвала на почасти коју си ми указао.

- ЈОЛЕ: Слаб сам на језику а ти си ненадмашан у лагању и мазању. Морам да се позабавим око матере на миру. Док те буду салетали као мене, док им будеш обећава'о стотине милиона долара да се одрже на власти пред сиротим српским народом, ја ћу мирно по правослачним обичајима да се опростим од моје сироте матере. Награђујем те са сто 'иљада долара.
- МУЛЕ: Нисам знао да ми глава толико вреди. Откуд мене нађе поред толиких који би дупе дали за долар?
- ЈОЛЕ: Професоре, сетио сам те се милион пута. Ти си ме навук'о на све ово. Да не беше тебе сад би' мирно живио у нашој лепој вароши. Не би' се батрг'о са милијарду долара.
- МУЛЕ: Значи, новине лажу да си тежак само петсто милиона. И као милијардер се сетиш баш мене. Фала ти за сто хиљада. Задовољан сам са својих двеста марака професорске плате и уџерицом у нашем старом дворишту. Нађи неког другог који ће те мање коштати.
- ЈОЛЕ: Зар смо дотле дошли? Веров'о сам да ћеш вриснути од среће што сам ти указ'о такву част да будеш ја..
- МУЛЕ: Јање, не долазиш у обзир.
(Скида њерику.)
Јебе ми се за твојих сто хиљада долара. Човече, ти ниси нормалан. Пошаљеш мајмуне да ме киднапују, малтрегирају целу ноћ...
- ЈОЛЕ: Стварно ме забрињаваш. Пружам ти шансу да оствариш животни сан, да мало будеш ја и осетиш стварне сласти моћи и живота. Сети се како си ме палио кад сам био клинац. Дођеш на распуст из Београда, па ме ложиш да си облетео целу Европу, да си се давио у лови, да си мажњав'о фантастичне женске. Летио си авионима, возио "порше". Облетео си цео свет и појеб'о најмање десет грофица. Што се теби догађало у машти, ја сам сањ'о да остварим. Ето, успело ми је. Сад и теби пружам шансу.
- МУЛЕ: Јеби га, било ми је досадно. Био си ми при руци да те ложим. Умео си да слушаш и да верујеш. Сам признајеш да ти се исплатило. Ја сам одавно престао да маштам. Уби ме немаштина и папазјанија у држави.
- ЈОЛЕ: Нисам се над'о од тебе. Пружам ти шансу да се искупиш за срање које си ми направио.
- МУЛЕ: Ја? Када?
- ЈОЛЕ: Мазн'о си ми девојку док сам био у војсци, моју прву и никад прежаљену љубав. Бедниче, обрлатио си је на погану жваку.

- МУЛЕ: Коју девојку? Кад си ти имао девојку?
- ЈОЛЕ: Моју Смиљу. Како је моја бивша љубав?
- МУЛЕ: Мислиш моја жена Смиља?
- ЈОЛЕ: Да, моја неверница.
- МУЛЕ: Моја жена твоја бивша девојка! Смрдљивко, ниси имао шансе да јој приђеш на сто метара. Знаш ли ти ко је моја Смиља?
- ЈОЛЕ: Најлепша девојка у нашој вароши. Професорска ћерка. Мирисала је цела улица кад прође.
- МУЛЕ: А знаш ли ко си ти био? Син Прчка ћурчије, смрдљиви шегрт код свог оца од кога су сви окретали главу и хватали се за нос кад прођеш. Нико не памти да си имао иједну девојку док си био у нашој вароши. Сви се спрдају и дан данас кад новине пишу о теби. "Где ископаше наше Јање и прогласише милионером и мафијашем." Само сам те је вукао уза се и штитио од мангупа.
- ЈОЛЕ: Завежи! Немам времена. Мати ми умире.
(*Сћавања Мулећу Ђерику.*)
Живећеш док ти перика не спадне са главе. Од овог тренутка си ја, а ја сам твој саветник Џек од Вашингтона. Запамти да си будући цар Србије, да те српски народ види као јединог спасиоца, да на располагању имаш милијарду долара. Буди какав си некад био – лажов, опсенар. Кад запнеш, кад не знаш шта да лајеш, само кажи да твој саветник Џон од Вашингтона све зна боље од тебе. Онда ћу ја битанге да ложим као што си ти мене некад. Узгред, ова цура ће ти просвирати професорски мозак ако направиш и најмање срање.
- МУЛЕ: Значи цар...
- ЈОЛЕ: Цар Србије са покрајинама укључујући и Косово. Неће ти бити тешко. Ложио си ме да си се по Европи представљ'о као принц Обреновић. Сад убеди светину да си царевић Немањић.
- МУЛЕ: Значи, сиротој Србији могу да обећам донацију од пар стотина милиона долара?
- ЈОЛЕ: Можеш да им обећаш и милијарду кад су већ навикли да живе од празни' обећања белосветски' педофила. Пази да не засереш. Мој живот је у твојим рукама. У Србији ће завладати конфузија чим слетимо мојим авионом на Сурчински аеродром. Мораш бити прави ја. Салетаће те новинари, бизнисмени, политичарчићи, курве и остала багра. Не смеш да заборавиш да у Србији има и промућурних фрајера. Неки тврде да су седам посто Срба изузетно паметни, док у остатку света такви' има само један посто.

- МУЛЕ: Нисам знао да смо толико паметнији од остатка света.
- ЈОЛЕ: Ја сам пример. Вртим Европу и Америку око малог прста. Имај на уму да 'оћу да моју матер са'раним на миру у Цркви Светог Марка на Ташмајдану. Твој први задатак је да се са министром распродаје Србије погодиш око куповине цркве.
- МУЛЕ: Нисам знао да су почели да распродају цркве.
- ЈОЛЕ: Ценим да су свесни да им странци неће купити ништа друго. Сад на купање, шминкање, дотеривање. Полећемо за један сат.
- МУЛЕ: Ја мафијаш Јоле Јање. Па нека ти, Јање, буде...
- ЈОЛЕ: Џек!
- МУЛЕ: Добро, Џек. Разумео сам Џек. Само обећај да ћеш мојој Смиљи и деци надокнадити бар трошкове сахране.
- ЈОЛЕ: Ако не будеш глуп, ако не засереш, вратићу те кући са сто 'иљада долара. 'Оћу да моја Смиља живи к'о краљица, кад моја једна мати није имала среће да се наужива.
- МУЛЕ: Непријатно ми је пред овом прелепом девојком.
- ЈОЛЕ: Нема је, али добро чује. Имена нема, па је зовемо Нема. Савршено чита туђе мисли. Први пут кад ми помислиш зло про-свираће ти главу. Једино од булументе телохранитеља у њу имам поверење.
- МУЛЕ: Богати, ти к'о Гадафи.
- ЈОЛЕ: Гадафи има муда. Од њега се може много научити.
(Узима од Неме мобилни телефон.)
Хотел "Риц" у Београду? ... Овде Будимпешта. Обавестите српску јавност да господин Јоле слеће на Сурчински аеродром својим авионом... За неколико сати. Одма' испразните цео хотел... Господин Јоле купује ваш усрани хотел... Какав тендер, какве понуде, комисије и остала срања... Човече, заиста си глуп или још радиш за бивши режим... Тако те, усранко, волим... Испразни све. Царска свита броји сто педесет људи укључујући пилоте и стјуардесе... Разговар'о си са Јолетовим саветником Џеком од Вашингтона.
(Враћа Немој телефон.)
Идиот!
- МУЛЕ: Свака част. То се зове моћ.
- ЈОЛЕ: Немој више да тако безобразно пиљиш у моју Нему.
- МУЛЕ: Штета што је хендикепирана.

ЈОЛЕ: Им'о сам у виду такве к'о што си ти. Обрлатио си моју Смиљу чим сам сео у воз и крен'о у војску. Волео сам је издалека. Волео сам је, а обилазио сам око ње к'о киша око Крагујевца. Чинило ми се да стално смрдим на уштављену овч'ју кожу. Никад нисам мог'о да се довољно изрибам. Откако се удала за тебе више никад ми се није честито диг'о ни на једну женску. Иселио сам се из нашег дворишта у подстанаре само да вас не гледам.

МУЛЕ: Заиста трагично. Могао си то одавно да ми кажеш. То је за Фројда. Само би он могао да разреши твој сексуални проблем.

ЈОЛЕ: Ко је тај? Где је тај?

МУЛЕ: Одавно је умро али има много следбеника, нарочито у Америци. Такве сексуалне проблеме решавају к'о до шале.

ЈОЛЕ: Доста срања! Марш на аеродром!

Нема њрилази Мулеџу и њведе ѓа.

ЈОЛЕ: Чекај! Умало да заборавим. Хотел ће бити озвучен да ме прислушкују. Главом ће платити ко се зајебе у разговору и провале да је Џек од Вашингтона прави Јоле. Ја њи' имам у шакама. Закупио сам сателит од Амера и прислушкујем целу Србију и Црну Гору. 'Ођу да и' дефинитивно узмем под своје. Је ли јасно?

МУЛЕ: Не брени, Џек. Изненадићеш се како сам добар Јоле Јање. Тек ћеш од мене сазнати колико си паметан.

ЈОЛЕ: Напоље! За један сат полећемо.

Нема изводи Мулеџа.

ЈОЛЕ: Шта ми би да њега изаберем да умре уместо мене...
(*Излази.*)

Хотел “Риц” у Београду.
Апартман.

3. Јоле, Нема, Муле

Јоле шећа са слушалицама на ушима. Нервозан је.

Нема прелистијава новине.

Муле држи мобилни телефон на уву.

МУЛЕ: Невероватно колико им је потребно да провере да ли је моја мама у Ургентном центру.

Јоле скида слушалице и прилази му.

ЈОЛЕ: Не могу да је пронађу?

МУЛЕ: Чекам. Траже је.

(Саговорнику са друже стиране.)

Није могуће да је нема. Јесте ли проверили у коронарној јединици? Имала је тежак инфаркт... Молим?!... У педесетој?... Схватио сам.

(Предаје мобилни телефон Немој.)

Мора да су је киднаповали српски криминалци. Нема је у соби, ходницима, клозетима.

ЈОЛЕ: Немогуће.

МУЛЕ: Логично. Верују да ме имају у шакама. Ускоро ће да се јаве и траже откуп. Знају да је за мене ситница педесет, сто милиона долара кад ми је у питању мати.

ЈОЛЕ: Имају ли душу? Она је на самрти...

МУЛЕ: Рекоше ми да није, да се брзо опоравила. Срећа да није у питању инфаркт, већ трудноћа.

ЈОЛЕ: Каква трудноћа?! То је грешка.

МУЛЕ: Окрени Ургентни па питај. Имала је сепсу због нестручног побачаја.

ЈОЛЕ: Ваша мати побацила у педесетој?!

МУЛЕ: Мама ме је родила у петнаестој. Рано је остала удовица. Нашла дечка и остала у другом стању. Феномен. Поносим се што имам такву маму.

ЈОЛЕ: Рекли сте да вам је брат од стрица Пицко јавио да стрина само што није испустила душу, да има тежак инфаркт.

МУЛЕ: Пижко бараба! Сад ми је све јасно. Петооктобарски првоборац који је обећавао народу да ћу Заглибици дати педесет милиона долара ако га изабере за председника општине. Нико други није могао да је киднапује. Очекујем да се јави и затражи тих педесет милиона јер зна да обожавам моју маму. Шта очекивати од мамлаза који има вишу содацијску и докопа се власти? Уосталом, ви Амери сте такве подржали да дођу на власт, драги мој Џеку од Вашингтона.

(Узима новине. Чита наслове.)

Јоле стигао у Београд својим авионом са свитом од сто педесет људи. Јоле купио хотел "Риц". Јоле на аеродрому обећао Србији донацију од двеста милиона долара. Јоле одбио заштиту полиције. Узбуна у редовима српске мафије због Јолета. Јоле обећао истину о свим убиствима почињеним у Србији. Ција шаље сигнале да је заинтересована за Јолета. Претпоставља се да Јоле зна истину о рушењу кула у Њујорку, Пентагона и ко сеје антракс по Америци. Кос хитно заседа.

(Баца новине.)

Јоле је цар! Живео Јоле! Ако сам Цији интересантан, зашто не би заседали и српски Кос, и руски Енкаведе, и албански Сигурими... Није лоше да ме прогласе и шураком Бин Ладена пошто му је друга жена из Лознице.

ЈОЛЕ: Кад сте то изјавили?

МУЛЕ: Никад. Само су ме сликали издалека па личим на дрогираног рокера.

ЈОЛЕ: Шта онда лупетају?! У коју смо ово земљу залутали?

МУЛЕ: Научили су од ваших новинара, драги Џеку од Вашингтона, кад сте сатанизовали српски народ.

ЈОЛЕ: Побиху пола Србије док не пронађем вашу матер. Ако треба поново ћу је бомбардовати.

(Показује слушалице.)

И ваше оператере ћу ликвидирати јер су кретени неспособни.

(Излази.)

4. Нема, Муле

МУЛЕ: Шта је, мачко?! Газда ти се усро к'о грлица. Навукли га мангупи на маму да дође у Београд а мени треба да одлети глава. Што нешто не гукнеш? Зар заиста мислиш да сам сис'о весла? Шта мислиш да сам радио петнаест година у школи? По трептају ока знам сваког ђака у душу. Нема тог фазона који нису покушали да

ми увале, па чак и да су глвонеме. Као одједном не чују ништа и изгубе моћ говора. А знаш шта им ја урадим? Одмах им увалим кечину. И теби ћу увалити кечину
(Показје руком колику),
па ћеш прести к'о мачка. Скидај гаће!

Нема ѿоїеже ѿишиїољ.

МУЛЕ: Заборављаш да морам да сахраним маму Гину у цркви Светог Марка.

Нема осїавља ѿишиїољ.

МУЛЕ: Лепо ти стоје панталоне. Имаш гузу к'о зрелу лубеницу. Глу-пачо, глвонеме не носе мобилни телефон. Пошто сте ме осу-дили на смрт, последња жеља ми је да те креснем кад већ моја Смиља није доступна. Имај то на уму.

Улазе Јоле и новинарка Ива.

5. Нема, Муле, Јоле, Ива

ИВА: Ја сам новинарка Ива из "Херца".

МУЛЕ: Немачке новине?

ИВА: Газда је Немац а новине су наше. Хвала вам што имам част да прва добијем ексклузивни интервју у Београду. Ваш саветник Џек је диван човек, па се и њему захваљујем што је успео да ме убаци у вашу оптерећену сатницу.

МУЛЕ: Само се, дете, раскомоти и питај све што ти падне напамет. За младу, лепу, напредну српску децу увек имам времена.

ИВА: Колико ми минута дајете?

МУЛЕ: Док не потрошиш сва питања.

ИВА: Нећете се наљутити ако вам поставим неко незгодно?

МУЛЕ: Већ сам прочитао све најгоре о себи.

ИВА: Има ли истине у томе што је до сада објављено?

МУЛЕ: Све зависи каква је коме истина потребна.

ИВА: Како то мислите?

МУЛЕ: Јеси ли Српкиња?

ИВА: Нажалост, и по оцу и по мајци.

- МУЛЕ: Уједињене нације су те прогласиле злочинцем и допустиле су да те белосветски терористи бомбардују седамдесет осам дана. Да ли си по њиховом као злочинац била осуђена на смрт?
- ИВА: Ја конкретно нисам. Прецизно су гађали.
- МУЛЕ: А шта да си се наша у возу на мосту који су разнели?
- ИВА: Имала сам среће да нисам.
- МУЛЕ: Значи, преживела си што си имала среће...
- ЈОЛЕ: Газда, заборављаш да ти је саветник Американац.
- МУЛЕ: Иво, можеш да кренеш са питањима као да си истражни судија.
- ИВА: Да ли бисте били љубазни да говорите у диктафон?
- МУЛЕ: Свакако.
- ИВА: *(Укључује диктафон.)*
Ваша биографија је предмет нагађања.
- МУЛЕ: Моја биографија... Плач мајке божје. Такорећи нико и ништа. Рођен сам пре тридесет пет година у вароши Заглибица.
- ИВА: Изгледате бар пет година старији.
- МУЛЕ: Пасји живот. Завршио основну школу и ћурчијски занат код оца и деде. То нам је традиционално занимање још од прадеде.
- ИВА: Ћурчијски занат... Никад чула.
- МУЛЕ: Штављење говеђе и овчје коже и израда разне одеће.
- ИВА: Значи, кожар?
- МУЛЕ: Нека ти буде.
- ИВА: До када сте се бавили кожарством?
- МУЛЕ: Неко време. Занат одумро.
- ИВА: Због тога сте се иселили у Немачку?
- МУЛЕ: Није то био разлог. Био сам несрећно заљубљен у једну прелепу Смиљу коју ми је мучки преотео неки дрипац, неки професор историје. Вечито сам био смрдљив. Сви су од мене окретали главу. Нико није хтео са мном да се дружи осим тог преваранта кога сам сматрао пријатељем. Тужна прича. Помишљао сам на самоубиство. Тада сам омрзао цео свет. Тада сам се зарекао да ћу направити богатство, да ми више нико неће смети стати на пут. Нажалост, никад нисам заборавио моју Смиљу. Због ње сам остао нежења.

- ИВА: Заиста тужна прича. Како сте стекли толико богатство? Објављено је да сте тешки петсто милиона долара захваљујући шверцу дувана..
- МУЛЕ: Тежак сам милијарду.
- ИВА: Како је једном Србину пошло за руком да стекне милијарду долара шверцујући дуван?
- МУЛЕ: Штикле!
- ИВА: Молим?
- МУЛЕ: Срамота ме је да причам. Сви верују да сам главни у Европи за шверц дувана, да су са мном у том нечасном послу повезани разни државници, а ја сам се обогатио продајући Италијанима штикле. Јесу ли твоје ципеле италијанске?
- ИВА: Јесу.
- МУЛЕ: Ето, и ти ходаш на мојим штиклама. Милијарда штикли, милијарда долара. Просто к'о пасуљ.
- ИВА: Невероватно.
- МУЛЕ: Овде у Србији нико се није досетио да прави штикле, већ се сви пале да праве аутомобиле и ето ти пропасти. Овде људи једноставно немају нос да омиришу у чему оскудева Европска заједница и зато стално од ње добијају моју штиклу у дупе.
- ИВА: Да ли је тачно да сте купили овај хотел?
- МУЛЕ: Апсолутно. Сутра купујем цркву Светог Марка.
- ИВА: Цркву Светог Марка?!
- МУЛЕ: Мама ми умире. Морам негде да је пристојно сахраним.
- ИВА: Србија не распродаје цркве.
- МУЛЕ: Боље да их распрода, него да их уступи цабе као оне на Косову.
- ИВА: Да објавим ово?
- МУЛЕ: Свакако.
- ИВА: Какве су ваше везе са високим српским политичарима?
- МУЛЕ: Сви ходају на мојим штиклама. Сви се на њима врте округ.
- ИВА: Какве су ваше прогнозе у вези нашег уласка у Европску унију?

- МУЛЕ: Политичари су већ у њој. Хођају на мојим штиклама као и цела Европска унија. Ако успеју да омогуће српском народу да купује италијанске ципеле и он ће ући у Европску унију на мојим штиклама.
- ИВА: По вама, ја сам већ у Европи.
- МУЛЕ: На мојим штиклама си се извукла из српског блата. Права си Европљанка.
- ИВА: Није довољно да само ја будем просвећена и да се осећам Европљанком. Шта ћемо са булументом примитиваца која се ваља по Србији у уверењу да им је онај гад, онај утаманитељ народа који сад трули у Хагу, да им је он био прави вођа?
- МУЛЕ: Док је он владао педери, пардон хомосексуалци су били потпуно обесправљени, чак малтретирани.
- ИВА: Ни са овима који сад владају немају много среће.
- МУЛЕ: Педерима преостаје да преузму тотално власт па да у Србији завлада демократија као у Европи.
- ИВА: Као да их не подносите? Мој дечко је хомосексуалац и ја се тиме поносим.
- МУЛЕ: Баш као права просвећена Европљанка и то невина.
- ИВА: По чему судите?
- МУЛЕ: Момак ти је педер и ти сматраш да је твоја веза идеална. Све док си невина не мораш да страхујеш да си остала трудна јер би ти то упропастило новинарску каријеру.
- ИВА: Само по томе знате да сам невина?
- МУЛЕ: И по носу.
- ИВА: По носу?
- МУЛЕ: Држиш га превисоко за девојке твога доба које имају уредан сексуални живот. А девојке које га немају као ти, тешко препознају праве животне вредности.
- ИВА: Одржасте ми предавање из српске православне веронауке.
- МУЛЕ: Како ти је право име?
- ИВА: Представила сам се.
- МУЛЕ: Колико ми је познато газда твојих новина не држи Србе који нису пристали да промене име.
- ИВА: Видим да сте добро обавештени.

- МУЛЕ: Не смеш да се зовеш Танкосава, него Ива. Име по европским стандардима.
- ИВА: Очекивала сам разговор са човеком из Европе.
- МУЛЕ: Цела Европа је насељена људима са ових простора. У почетку сви беху Срби.
- ИВА: Засмејавате ме.
- ЈОЛЕ: Девојко, завршили смо. Господин Јоле је преморен, а кад је у тој фази, уме да буде непријатан и неконтролисан. Слободна си.
- ИВА: Немам интервју.
- ЈОЛЕ: Рек'о ти је како се обогатио и то ти је довољно. Ниси ваљда очекивала да ће ти заиста причати о некаквом шверцу дувана, о ликвидацијама министара, полицајаца и криминалаца, о измишљеним везама са српским високим политичарима? Газда је дош'о да купи цркву и са'рани мајку, да помогне Србију са пар стотина милиона долара, и то је све. Да ли сам довољно јасан?
- ИВА: Ви знате ко је човек који је инсистирао да ме примите.
- ЈОЛЕ: Можда он у Србији неком значи много. Можда се свима тресу гаће пред њим, али он мом газди не значи ништа. Поручи му да буде добар ако 'оће да се похвали да је преко газда Јолета учинио нешто за Србију. Слободна си, Танкосава.
- ИВА: Нисам Танкосава, него Лепосава.
- ЈОЛЕ: У реду, Лепосава. Губи се!
- ИВА: Хвала, Џек.
(Излази.)

6. Нема, Муле, Јоле

- ЈОЛЕ: Ваде те штикле. Тога се ни ја не би' сетио.
- МУЛЕ: Хвала, Џеку од Вашингтона.
- ЈОЛЕ: Али те не плаћам да проповедаш комунизам, да рушиш актуелну власт. Самим тим си и против мене јер сам подрж'о промене да Србији већ једном сване.
- МУЛЕ: Могу да замислим како ти се осећа киднапована мама. Ја бар могу овде да проповедам комунизам док ме не уцмекате, а она сигурно непрекидно кука и моли да је пусте. Обећава им твоје милионе.
- ЈОЛЕ: Шта те брига за моју матер!

МУЛЕ: Можда ми више значи него теби.

ЈОЛЕ: Сигурно је грешка. Мора да је у болници. Посл'о сам људе да је претресу и да науче докторе памети што не чувају своје пацијенте. Биће гадно за Србију ако се испостави да је киднапована.

Нема чучне држећи се за доњи део сѝомака. Тресе се.

ЈОЛЕ: Шта је сад теби.
(Мулу).
Изађи.

МУЛЕ: Можда је и она добила сепсу као твоја мама.
(Излази.)

7. Нема, Јоле

ЈОЛЕ: Говори слободно. Проверено. Слепци нису имали чиме да нас озвуче.
(Показује слушалице.)

И ово говно не функционише. Узалуд сам бацио милион долара на закуп сателита. Оператери се правдају да је гужва у космосу, да су изгубили везу са сателитом али верују да је то тренутно. Потпуно сам блокиран јер не знам шта ми се спрема иза леђа.

НЕМА: Он је манијак. Сексуални манијак...

ЈОЛЕ: Напаствује те?

НЕМА: Прети да ће да ме кресне, а не смем да га ликвидирам док се мисија не заврши.

ЈОЛЕ: Мораш да се стрпиш док не рашчистим шта ми је са матером. Ако је стварно оздравила, ако је пронађем живу и здраву, ситуација се из темеља мења.

НЕМА: Не разумем. Обећали сте својим људима овде да ћете за српску јавност бити ликвидирани јер не могу да издрже притисак јавности, а спремају се избори.

ЈОЛЕ: Био сам сигуран да ће ми мати умрети. Лако би ми било да умрем да је моја мати умрла. Сад не долази у обзир. Не могу да је увелим, да је држим у заблуди да сам мртав, па да пропати цео живот? Неко ће умрети али видећемо ко ће. Изгледало је једноставно али ми мати направи срање. Сељанка побацила да ме не брука а целог века сам патио што немам сестру или брата.

(Погледа кроз ѝрозор.)

Испред хотела је стотина моји' варошана. Нагрнули чим су чули да сам стиг'о.

- НЕМА: Шта ће те с њим?
- ЈОЛЕ: Са њима?
- НЕМА: Не, са њима, него с њим. Да ли и даље да се правим да сам глува и нема? Провалио ме на мобилни телефон.
- ЈОЛЕ: Глупачо! Ако ми такво срање направиш пред неким другим и тебе ћу ликвидирати.
- НЕМА: Значи, могу да разговарам пред њим?
- ЈОЛЕ: Изгледа да те је преварант попалио.
- НЕМА: Рекао ми је нешто тако ружно да сам сва овлажила. Покида ме мали стомак.
- ЈОЛЕ: Свршила си му на реч?!
- НЕМА: То није била реч. Био је то прасак грома право у мој стомак.
- ЈОЛЕ: Шта је то рек'о?
- НЕМА: Нешто ужасно што би сваку жену погодило као гром из ведре неба.
- ЈОЛЕ: Да чујем?
- НЕМА: Вулгарно је. Не могу да се смирим.
- ЈОЛЕ: Наређујем!
- НЕМА: Рекао ми је да имам дупе као зрелу лубеницу, да ће ми увалити кечину. Било је тако сугестивно да сам га осетила у себи. Он је вештац. Упиљио оне очурде у мене и свукао ме...
- ЈОЛЕ: Потпуно те разумем. Тако је манијак мазн'о моју Смиљу. Неће дуго. Повешћемо га у Немачку ако не будемо морали да га ликвидирамо овде. Гађаћеш га у јајца да осети дубоки бол, да се покаје за све што је учинио мојој сиротој Смиљи. 'Ајде, смири се. Морам да распетљам шта ми је са матером. Видим да је доле тај мој брат од стрица, тај Пицко који ме насанк'о. Слеп је без наочара. Доведи га и скини му наочаре.

Нема излази.

8. Јоле

- ЈОЛЕ: Шта то кретен има у мудима што ја немам. Попалио ми је најтврђу рибу. Муле, долази овамо! Курва професорска. Дувака се. Изиграва интелектуалца. Пали ме на неког Фројда.

9. Јоле, Муле

Улази Муле.

МУЛЕ: Јање, зар нас не прислушкују?

ЈОЛЕ: Немају слепци лову за опрему. Слушај, сад ће Нема да доведе мог брата Пицка. Ено га доле пред хотелом.

МУЛЕ: Баш лепо да се испричаш са братом пошто те не прислушкују.

ЈОЛЕ: Немају опрему да прислушкују хотел али имају за бубицу да озвуче Пицка. Мораћеш и са Пицком да будеш Јоле.

МУЛЕ: Како пред њим да изигравам Јолета кад се сваки дан виђамо?

ЈОЛЕ: Нема ће му скинути наочаре.

МУЛЕ: Испод части ми је да причам с тим никоговићем.

ЈОЛЕ: Заборављаш да си ја. Стисни га да каже шта се то дешава са мојом матером.
(Излази.)

10. Муле

МУЛЕ: Нека буде и то.
(Прелистава новине.)

11. Муле, Нема, Пицко,

Нема улази са Пицком.

Пицко несиђурно њође њрема Мулеџу раширених руку.

ПИЦКО: Најзад, брате Јање! Пораст'о си ми, раскрупњ'о се.

МУЛЕ: *(Задржи ѓа исџруженом руком на одсџојању.)*
Нема, је ли прегледан да нема случајно антракс?

ПИЦКО: Брате Јање, зар би' ја теби увалио црни пришт?

МУЛЕ: Увалио си ме у говна до гуше. Где ми је мајка Гина?

ПИЦКО: Рек'о сам ти преко телефона да је одведена у Ургентни центар.

МУЛЕ: Нестала је.

Јоле се ушуња да ѓа Пицко не џримеџи.

12. Муле, Нема, Пицко, Јоле

ПИЦКО: Отишла је у Ургентни са доктором Јеремићем. Он је лично одвезе онесвешћену.

МУЛЕ: Мислиш њен швалер доктор Јеремић?

ПИЦКО: Немој да грешиш душу према својој матери. Отац ти је умро кад си отиш'о у Немачку. Пресвисн'о је веселник од туге за тобом јединцем. Она још млада, лепа жена. Патила се сама, патила, па нашла себи друга.

МУЛЕ: Швалера пошто је доктор ожењен и има петоро деце.

ПИЦКО: Па тако му некако и дође ако ћемо право.

МУЛЕ: Доктор Јеремић је коцкар. Прича се да су га мангупи одрали за двадесет хиљада марака.

ПИЦКО: Бога ти, ти к'о да ниси мрд'о из Заглибице

МУЛЕ: Ја сам у Европи бог. Знам, шта се догађа у сваком њеном ћошку..

ПИЦКО: Делујеш ми некако образованије него пре. И глас ти добио боју. К'о да си завршио неке факултете.

МУЛЕ: И Броз је био машинбравар а завршио је десет факултета смуцајући се по свету. Тако и ја. Spreмам се да победим на изборима преузнем Србију у своје руке и да наставим где је Броз стао. Дакле, где је моја мати?

ПИЦКО: Рек'о сам што знам.

МУЛЕ: Какве су то глупости које правиш по Заглибици? Обећаваш народу мојих педесет милиона долара.

ПИЦКО: Баш сам због тога и дош'о. Општина нам мала. Ниоткуда пара.

МУЛЕ: Сад вам не смрдим, а окретали сте главу од мене.

ПИЦКО: Ти си наш понос. Прете ми моји из коалиције да ће да ме смене што сам обман'о народ. Никад нико из наше фамилије није био на власти. Зар ћеш допустити да ме смене кад смо се најзад докопали слободе?

МУЛЕ: Не само да те смене, већ и у затвор да те стрпају због малверзија.

ПИЦКО: Са чим?

МУЛЕ: Са свачим.

ПИЦКО: Мало сам ошиш'о сељаке за малине и то је све.

МУЛЕ: Сав кајмак си стрп'о у свој џеп.

ПИЦКО: У своју фирму "Пагода".

МУЛЕ: Кад си постао председник угушио си сва предузећа за откуп пољопривредних производа. Оборио си откупну цену, ојадио сељаке.

ПИЦКО: Судбина нам је да се обогатимо, брате Јање. Ти видим, шверцујеш дуван по Европи. Ја мало шишам сироте сељаке. Дуван се шверцује од памтивека. Сељаци се шишају к'о овце од постања.

МУЛЕ: Где је моја мати?

ПИЦКО: Очију ми, брате Јање, не знам.

МУЛЕ: Све ти знаш. Шта се шапуће по вароши?

ПИЦКО: Варош к'о варош. Људи свашта шапућу. Оговарају моју стрина Гину да је гуска коју ће доктор Јеремић да очерупа. Брате Јање, шаљеш јој велику лову. Она се уздигла, пицнула, почела да врчка по вароши. Доктор Јеремић има мизерну плату, петоро деце, жену незапослену.

МУЛЕ: Ти и доктор Јеремић сте нераздвојни откако се швалерише са мојом матером. Коцкате, пијете, теревенчите по биртијама. Који је од вас двојице организатор киднаповања?

ПИЦКО: Брате Јање, ти ме вређаш.

МУЛЕ: Зашто је мама Гина у болници?

ПИЦКО: Инфаркт.

МУЛЕ: Лажеш! Звао сам Ургентни центар. Рекли су ми истину. Гукни, голубе?

ПИЦКО: Молила је моју жену да је очисти. Давала јој двадесет хиљада марака. Моја жена је карактер, професионалка у свом бабичком послу. Није 'тела ни марку да јој узме као мојој стрини. Саветовала јој да роди. Говорила јој да је ризично у њеним годинама да побаци. Онда се стрина Гина царала код неке бабетине, па добила сепсу. 'Тела је да ти сачува част у Заглибици.

МУЛЕ: Зашто си ме слагао да је добила инфаркт?

ПИЦКО: Како сам смео да ти кажем да се царала и добила сепсу?

МУЛЕ: Зашто је није излечио швалер доктор Јеремић? Зашто сте је довели у Ургентни центар?

ПИЦКО: Доктор Јеремић нема у Заглибици ни газу а камо ли инјекције за смртоносну сепсу. Плак'о је јадник. Својим очима сам видио.

МУЛЕ: Плашио се да ће остати без лове ако мати Гина умре. Али, кад је већ преживела, кад сте ме намамили да дођем у Београд, досетили сте се да је киднапујете из Ургентног центра и уцените ме за велики новац.

ПИЦКО: Нисмо, очињег ми вида.

МУЛЕ: Марш напоље, ћорави, да је пронађеш и доведеш овде!

ПИЦКО: А лова за развој Заглибице?

МУЛЕ: Добићете и доктор Јеремић и ти по метак у чело ако је не створиш.

ПИЦКО: Зар смо дотле дошли, брате Јање?

МУЛЕ: Да смо браћа, јавио би ми да ми се мати прокурвала и да арчи моју крваво зарађену лову на швалере. Марш напоље! Нема, изведи га и нека га наши људи прате. Ако не пронађе моју матер, нека га ликвидирају и стрпају у хладњачу.

ПИЦКО: Стани, брате Јање. Ја немам везе с тим али знам. Доктор Јеремић је у дуговима до гуше. И пре овог здравственог инцидента договар'о се са стрина Гином да изврши самокиднаповање, као онај власник "Бете" у Београду, и да те запале за који милион. То ти је код нас сад у моди.

МУЛЕ: Напоље, барабо!

Нема њоведе Пицка.

МУЛЕ: Чекај! Виђаш ли Мулета?

ПИЦКО: Сваки дан али не диванимо.

МУЛЕ: Он је мој најбољи друг из детињства.

ПИЦКО: Џабе кад је наopak. Стално пиша уз ветар. Нико не може да га опамети.

МУЛЕ: Прозлио се?

ПИЦКО: Ма јок. Изиграва српску величину. Нагони ћаке да буду Срби по сваку цену. Малтретира и' Немањићима, Карађорђевићима, Обреновићима. Сиротиња довека сиротиња. Живи од прозудале српске славе. Не уклапа се у нови светски тренд. Једноставно није транспарентан к'о наше актуелне вође.

МУЛЕ: А ти догурао до председника.

ПИЦКО: Ја сам транспарентан.

МУЛЕ: Свака част. А Мулетова жена Смиља?

ПИЦКО: Исти су. Не зна ко је гори. Вечито организује штрајкове против власти. Ноћас упала у полицију и направила русвај. Као Муле киднапован на улици. Ко њега да киднапује кад пас нема зашто да га уједе. Сића. Није он тамо неки бивши председник па да нестане без трага. Појавиће се бараба. Већ се по вароши шапуће да се спетљ'о са неком младом учитељицом из Доње Лапуше.

МУЛЕ: Заиста је бараба. Треба га уштројити. А ти ћеш исто проћи ако ми не нађеш матер. Напоље!

Нема изводи Пицка.

13. Муле, Јоле

МУЛЕ: Чуо си га. То је истина о твојој мами. Дочепео је се доктор Јеремић због твоје лове, па ти види шта ћеш.

ЈОЛЕ: Биће ликвидирани.

МУЛЕ: Не дирај човека. Зар ти је мало моја глава, манијаче?

ЈОЛЕ: *(Плане.)*

Ти си манијак! Поред моје љубави Смиље, поред онако дивне жене, курваш се са младим учитељицама, па би да креснеш и моју Нему.

МУЛЕ: Шта могу. Смиља ми није у домету, а последња жеља ми је да нешто креснем пре него што заковрнем папке. Нема има лепу гузу и доступна је.

Споља се зачује Пицко који се обраћа народу:

ПИЦКО: Народе, полако! Свима ћу да вам одговорим. Не могу појединачно. Мој дивни брат Јоле све вас воли и поздравља. Дош'о је да помогне Србију са пар стотина милиона долара. Не смем да вам кажем колико ми је обећ'о за нашу родну Заглибицу у којој сам ја председник. Бивши режим га је прогонио, претио да га ликвидира. Најзад смо дочекали да је са нама у демократској Србији. Све вас воли!

Завршава уз айлауз.

ЈОЛЕ: И њега ћу ликвидирати.

МУЛЕ: Онда је требало њему да набијеш перику јер сте сличнији. Браћа сте.

ЈОЛЕ: Он је глуп. Не може да ми одради пос'о к'о ти. Чекају те састанци са главешинама Србије. Кога би он мог'о да преведе жедног преко воде.

МУЛЕ: Изгледа да је у Србији највећа несрећа бити паметан.

Нема улази.

14. Муле, Јоле, Нема

ЈОЛЕ: Причај слободно.

НЕМА: Извршила сам ваше наређење.

ЈОЛЕ: Ваљда овог барабе?

НЕМА: Јесам ли погрешила? Мислила сам да кад је он ви...

ЈОЛЕ: Уреду је. Кад је он ја извршаваш моја наређења.

НЕМА: Како да знам кад је он ви, а он он?

ЈОЛЕ: Кад те повали знаћеш да је он. А кад те кресне, знај да си мртва.

НЕМА: Онда морам да га вежем.

ЈОЛЕ: А чему ти служи магнум?
(Излази.)

15. Муле, Нема

МУЛЕ: Шта ћемо сад, крволочна лепотице?

НЕМА: Ништа...

МУЛЕ: Баш ништа?

НЕМА: Ништа. Чекамо следеће наређење господина Јолета.

МУЛЕ: А у паузама док он јури где му је мајка?

НЕМА: Рекла сам ништа!

МУЛЕ: И где баш тебе да сретнем у предсмртном часу?

НЕМА: Шта је то на мени посебно?

МУЛЕ: Све од малог прста на нози до те предивне косе. Само кад бих знао ко си?

НЕМА: Не желим да причам о себи. Довољно је да кажем да се никад нисам овако попала ни на једног мушкарца. Нема разлога да фолирам и да кријем оно што и сам видиш. Молим те да то не злоупотребљаваш.

МУЛЕ: Никад нисам злоупотребљио нечије племенито осећање. Ипак бих волео да знам ко си.

- НЕМА: Милева са Петловог брда. Студирала сам историју уметности. Забављала сам се са једним дечком кога је спопала страст да заради велики новац. Убио је неког момка. После тога су убили њега чим је потплатио и изашао из истражног затвора. Нисам имала избора. Покупила сам се и побегла у Немачку. Бавила сам се стрељаштвом и каратеом. Такви увек имају прођу код оваквих као што је господин Јоле.
- МУЛЕ: Нећу те више узнемиравати.
- НЕМА: Само твоје присуство ме узнемирава. Нисам девојка која дозвољава било коме да се поиграва са мном. Немам страх од смрти и не обазирем се ни на кога кад су моја осећања у питању. За разлику од тебе, немам за кога да се чувам. Заљубила сам се. Осећам те у себи.
- МУЛЕ: И ја се осећам као Џемс Бонд који се увек некако извади и мазне лепу девојку.
- НЕМА: Ретки су тренуци кад се може нешто учинити и за себе. Буди сигуран да ћу водити с тобом љубав чим се укаже прилика, а убићу те оног тренутка кад господин Јоле нареди јер ми је то посао.
- МУЛЕ: Професионално.
- НЕМА: Господин Јоле је код оператера. Шлогиран је што не могу да успоставе везу са сателитом. Уради ми одмах оно што си запретио.
- МУЛЕ: Подсети ме. Мало сам збуњен.
- НЕМА: Ували ми кечину да предем к'о мачка. Ували ми аса па да будем тропа.
- МУЛЕ: *(Прекрсти се три пута.)*
Ово је борба за голи живот у којој су сва средства дозвољена. Смиљо, опрости.
- НЕМА: Да је више никад ниси поменуо! Мој си!
(Покуша да га загрли.)
- МУЛЕ: *(Задржи је на одстојању.)*
А предигра?
- НЕМА: Шта ће нам предигра кад те већ осећам у себи?
- МУЛЕ: Мораш прво да одговориш на нека питања из историје.
- НЕМА: Ти ме зезаш.
- МУЛЕ: Професионална деформација. Тако и са мојом женом. Ако не одговори тачно на три питања, нема секса.

- НЕМА: Питај брзо.
МУЛЕ: Кад се одиграла Маричка битка?
НЕМА: Немам појма. Пожури.
МУЛЕ: Косовски бој?
НЕМА: Никад чула.
МУЛЕ: Ко је био Свети Сава?
НЕМА: Немам појма. Ваљда неки поп.
МУЛЕ: Жао ми је да ти увалим кечину, историчарко уметности. Наставићемо кад научиш.
НЕМА: У реду, провалио си ме. Фризерка сам али то не мења ствар. Увек ми је палила историја уметности јер се ниједан мушкарац није усуђивао да се даље распитује.
МУЛЕ: *(Скида њерику.)*
Молим те, фризерко, среди ово ђубре. Нервира ме овако неуредна. Не осећам се као мушкарац са овим говнетом на глави.
НЕМА: *(Узима њерику и сређује.)*
Волим разборите мушкарце као што си ти. Надам се да ће нам се указати прилика кад ми нећеш постављати тако тешка питања.

16. Муле, Нема, Јоле

- ЈОЛЕ: *(С враћа)*
Рекао сам да ћеш живети док ти перика не спадне са главе!
МУЛЕ: *(С њавља њерику.)*
Хтео сам да је Нема мало среди.
ЈОЛЕ: Што се овако зајупурила? Шта си јој радио?
НЕМА: Удаћу се за њега.
ЈОЛЕ: Шта рече? Муле, изађи.

Муле излази.

17. Нема, Јоле

- ЈОЛЕ: Шта си рекла?
НЕМА: Смртно сам се заљубила.
ЈОЛЕ: У кретена професорског?

- НЕМА: Свесна сам свега али јаче је од мене.
- ЈОЛЕ: А на мене се никад ниси попалила.
- НЕМА: На вас?! Нисте мој тип мушкарца.
- ЈОЛЕ: Пази, пази... Годинама си уз мене а нисам приметио да си женско, и то добро женско. Приђи мало газда Јолету.
- НЕМА: Зашто?
- ЈОЛЕ: Шта ми је? Одједном сам се напалио.
(Прекрсти се.)
Боже, фала ти. Више ми није потребна вијагра. Приђи.
- НЕМА: Не долазите у обзир. Рекла сам вам да само он постоји.
- ЈОЛЕ: Онај бедни преварант. Онај сића од човека.
- НЕМА: Шта ја могу. Нисам се досад ником продала, па нећу ни вама. Или љубав или ништа.
- ЈОЛЕ: Знаш ли с ким причаш?
- НЕМА: Свесна сам свега.
- ЈОЛЕ: Ти си мој највећи добитак у животу. Петн'ест година се нисам осетио мушкарцем. Шта ми вреди милијарда долара ако нисам мушкарац.
- НЕМА: Жао ми је, али ваш проблем. Ми смо у чисто пословном односу и то се неће мењати. Тражите да убијем кога хоћете али не захтевајте да у себи убијем жену.
- ЈОЛЕ: Јеси ли имала нешто с њим?
- НЕМА: Замало.
- ЈОЛЕ: Колико је то мало?
- НЕМА: Нисам знала кад се одиграо Косовски бој.
- ЈОЛЕ: Примитивко, на Видовдан. Бићеш ми жена чим пронађем матер.
- НЕМА: Никад.
- ЈОЛЕ: То је готова ствар. Некад сам сањ'о да се оженим грофицом. Сад могу да бирам са којом ћу. Одабирам тебе, лепа девојко са Дорћола. Сад ми је јасно зашто је твој дечко преузео на себе убиство које си починила и платио животом. Био је луд од љубави.
- НЕМА: Ви знате да сам убица...
- ЈОЛЕ: О сваком свом човеку знам све. Али, заборавимо.

- НЕМА: *(Наслања цев њишићоља на мали сџомак.)*
Сотоно!
- ЈОЛЕ: Шта то радиш?!
- НЕМА: Морам да га убијем у себи да бих могла с вама..
- ЈОЛЕ: Не прави глупост. Биће прилике да га се отарасиш. Важно је да желиш и да си свесна да припадеш мени. Коначно да ми се у животу догоди нешто право.
- НЕМА: *(Осџавља њишићољ.)*
Саветујем вам да одмах кренемо из овог пакла.
- ЈОЛЕ: Нисам ништа завршио.
- НЕМА: И нећете. Овде је немогуће било шта завршити. Саветовала сам вам да не долазимо.
- ЈОЛЕ: Моја мати...
- НЕМА: Видели сте каква вам је мати. Хтела је да се самокиднапује да би вам извукла новац. Не заслужује више вашу пажњу.
- ЈОЛЕ: Можда си у праву.
- НЕМА: Једино сам вам ја на свету у кога се можете поуздати.
- ЈОЛЕ: Свестан сам тога. Прошетај мало по хотелу и реци људима да се спреме за покрет. Пилоти одма' на аеродром.

Нема излази.

18. Јоле

- ЈОЛЕ: Кучко, мене си нашла. Већ се видиш као моја жена. Увек сам презир'о типове којима је памет у мудима. Сви моји ортаци су пали преко жена. Која је она бештија. Провалила ме да се палим на Мулетове женске, па га као осећа у себи, свршава му на реч, само да би ме навукла и потчинила. Муле, долази!

Муле улази.

19. Јоле, Муле

- ЈОЛЕ: Ова моја полудела за тобом. Мораћеш да је креснеш да се смири.
- МУЛЕ: Немој да ме узнемираваш. Хоћу да се наспавам. Тридесет шест сати нисам ока склопио.

- ЈОЛЕ: Види ти њега. Он би да спава. Како мислиш да зарадиш сто илјада долара? Ко ће да разговара са министрима?
- МУЛЕ: Јање, доста је било. Сад сам сасвим озбиљан.
- ЈОЛЕ: За тебе је све ово зезање?
- МУЛЕ: Јање, као да си заборавио српски, па ме више не разумеш.
- ЈОЛЕ: Изгледа да ти ниси свестан с ким имаш посла.
- МУЛЕ: Требало је да ти дозволим оцу да те обеси у пољском клозету где те је затекао да вешаш мачке.
(Креће.)
- ЈОЛЕ: Куда?
- МУЛЕ: Да се наспавам пре него што ме убијеш.
- ЈОЛЕ: Да ниси мрдн'о без мог одобрења!
- МУЛЕ: Ма, носи се, педеру!
(Баци перику и згази је.)
- ЈОЛЕ: Згазио си моју перику!
- МУЛЕ: И тебе ћу.
(Једним ударцем пернице обара Јолеџа и излази.)

20. Јоле.

- ЈОЛЕ: (Лагано се диже држећи се за браду.)
Манијак...

Нема улази.

21. Јоле, Нема

- НЕМА: Ко вас је ударио?
- ЈОЛЕ: Оклизн'о сам се.
- НЕМА: У маркетингу је узбуна. Телевизија и радио су објавили да купујете Цркву Светог Марка.
- ЈОЛЕ: Па шта? Одуст'о сам. Мати ми није умрла.
- НЕМА: Питају шта да раде.
- ЈОЛЕ: Ништа. Пуј пике не важи. Србија је тања за тридесетак милиона долара.

НЕМА: Побунила се црква. Буни се народ. Влада је на жеравици. Министар распродаје је већ доле у холу и захтева хитан састанак са вама.

ЈОЛЕ: Ко је тај?

НЕМА: Немам појма.

ЈОЛЕ: Он је испод мог нивоа. Не долази у обзир.

НЕМА: Професор ће разговарати са њим.

ЈОЛЕ: Сметнуо сам с ума. Нека министар сачека док не одлучим. Овај клипан се нешто узјогунио.

НЕМА: А шта да радим са вашом мајком? Доле је на портирници са оним Пицком и још неким младим, лепим човеком. Лоше изгледа. Стално плаче.

ЈОЛЕ: Она је крива што није умрла. Све комбинације ми је порушила.

НЕМА: Да их доведем?

ЈОЛЕ: Дај јој петсто 'иљада долара и нека се чисте у Заглибицу док се нисам предомислио и све и' ликвидир'о. Бедници....

Нема излази.

22. Јоле

ЈОЛЕ: Чуј, народ се буни што купујем цркву. Глодаће иконе. Муле, долази овамо!

(Стивља њерику и огледа се.)

Стварно личим на дрогираног рокера.

Муле улази.

23. Јоле, Муле

МУЛЕ: Зашто се дереш?

ЈОЛЕ: *(Скида њерику и њуџа Мулеју.)*
Мораћеш да је ставиш.

МУЛЕ: Ма, носи се!

ЈОЛЕ: Само још мало. Долази ти министар распродаје да му откупиш Цркву Светог Марка. Јављају ми моји да је наст'о хаос због тога. Побунила се црква, народ.

МУЛЕ: Заиста си очекивао да сахраниш мајку у тој светињи?

- ЈОЛЕ: Само је новац светиња. Министар ће убедити народ и попове да је продаја Цркве Светог Марка велики потез, да је то најбоље што се могло учинити за Србију. Све треба приватизовати.
- МУЛЕ: Рекао сам да ми се спава.
- ЈОЛЕ: Ти мислиш да ме и даље зајебаваш! Постоје умирања и умирања. 'Оћеш ли к'о човек безболно у трену или да те моји заразе сидом, па да лагано скапаваш? Нема ће ти лично убризгати инјекцију у та твоја смрдљива муда. Бирај. Перика или сида?
- МУЛЕ: *(Насмеје се.)*
Сида, метак... Писмо, глава...
- ЈОЛЕ: *(Ширеце се.)*
Писмо, глава.... Откуд се тога сети? Као некад у нашем калдрми-саном дворишту. Ђалци нас шаљу да им купимо дуван. Тебе мрзи да идеш до трафике... 'Ајде, изведи сад онај трик са новчићем да опет изгубим.
- МУЛЕ: Кад рече дуван...
- ЈОЛЕ: Још пушиш?
- МУЛЕ: Твоји манијаци ми ноћас одузеше цигарете.
- ЈОЛЕ: Стварно си тотално заост'о човек. Нема пушења у мом окружењу. Никад Србија неће ући у Европу са таквим људима. Нисте у стању ни дувана да се одрекнете, а камо ли да нешто друго паметно урадите. Ви сте непоправљиви дивљаци, културни отпад.

Нема улази.

24. Јоле, Муле, Нема

- ЈОЛЕ: Шта се дешава?
- НЕМА: Министар инсистира да га примите. Довео је телевизијску екипу.
- ЈОЛЕ: Питам за матер?!
- НЕМА: Неће никуд да иде. Чека да вас види. Стално плаче.
- ЈОЛЕ: Брука ме сељанчура. Лакше је изаћи на крај са најокорелијим светским моћницима него са рођеном матером. Потпуно ме паралише. Неког другог звекнеш и свршена ствар. Муле, шта кажеш?
- МУЛЕ: Свака мајка има право да буде у заблуди о свом детету. Да сам на твом месту, не бих јој убијао илузију. Нашао бих начина да је пољубим и пошаљем кући.

- ЈОЛЕ: Чујеш ли га како ми тупи?!
- МУЛЕ: Питао си ме.
- ЈОЛЕ: Зато што те поштујем, зато што знам да волиш моју матер Гину.
- МУЛЕ: Очигледно сам промашио у твом васпитању. Све до данас сам веровао да сам изврстан педагог. Напустићу тај посао ако преживим.
- ЈОЛЕ: Чујеш ли га, Нема? Он би да преживи, а одбија да стави перику.
- НЕМА: Шта да радим са министром?
- ЈОЛЕ: Нека чека. Проблем је што сам пожелео матер, што ми страшно недостаје сви' ови' година. Веров'о сам да ће све бити у реду кад је са'раним. Умрла и ништа. К'о да је није било.
- НЕМА: Нисам могла ни да сањам да сте тако слаби. И то пред ким...
- ЈОЛЕ: Отац ме је млатио к'о животињу. Утера мајку и мене у собу па нас шиба говеђом опутом до крви све док овај овде није једном извалио врата, уп'о у собу, оборио га на патос и одрж'о му лекцију. Више никад нас није пипн'о. Обожав'о сам га док ми није преотео Смиљу. Сад је завео и тебе.
- НЕМА: Доле је гужва. Сви чекају.
- ЈОЛЕ: Плаћам те да око мене рашчишћаваш гужву.
- НЕМА: Ваша мајка је у питању.
- ЈОЛЕ: Иди кажи мојој матери да ћу јој ликвидирати швалера доктора ако се сместа не покупе у Заглибицу. Да видимо да ли јој је више стало до швалера или до сина.
- НЕМА: А министар?
- ЈОЛЕ: Да се и на њега ниси напалила?

Нема излази.

25. Јоле, Муле

- ЈОЛЕ: *(Пружа Мулећу перику.)*
Стави ово на главу. Не могу више да те гледам тако тужног. Рећи ћу Немој да ти донесе цигарете. Нећу добити рак плућа ако попушиш коју. И ја сам лудео кад сам оставио дуван. Био сам много тужан. Псов'о сам мајку целом цивилизованом свету али сам издрж'о и уљудио се.

МУЛЕ: (*Узима ѝерику и сѝавља.*)
Ово је због цигарете а не што си ме уплашио сидом.

ЈОЛЕ: Иди лези док се Нема не врати, док не видим шта ћу с тим министром.

Муле излази.

26. Јоле

ЈОЛЕ: (*Удари се ѝо челу.*)
Мати Гина ће њега послушати. Он ће је одвести кући. Муле, брзо дођи! Сад ће Нема донети цигарете!

Муле улази.

27. Јоле, Муле

ЈОЛЕ: Извини, стварно те малтретирам.

МУЛЕ: Ниси гори од многих. 'Ајде, нареди оној кучки да ме ликвидира, па да се већ једном одморим.

ЈОЛЕ: Немој тако, Муле брате. Натер'о си ме да се подсетим да сам ипак мали човек. Ето, та моја несрећна мати... Ти се сећаш да је мој отац им'о швалерку Булу شناјдерку, да је с њом јавно 'од'о по вароши, да нас је пребиј'о због ње. Па, и моја јадна мати је заслужила да мало проживи, да осети шта је мушкарац. Молим те да сиђеш и да јој објасниш, да је убедиш да не можемо данас да се видимо, да је одведеш кући. Реци јој да сам добро, да се све лаже о мени, да сам се обогатио правећи штикле. Она ће то разумети и послушаће те. И опрости оно за твоју Смиљу. Доле ће ти моји дати сто 'иљада долара да се малчице припомогнеш.

МУЛЕ: Не треба ми твој новац кад ми већ држава никад није платила уложени рад и труд. Учинићу све за мајка Гину, чак и да се отараси поквареног доктора и нађе човека који ће је поштовати.

ЈОЛЕ: Одведи је у наше двориште да се подсети ко је и одакле је потекла као што сам ја уз твоју помоћ.

МУЛЕ: Јање, не брини.

Нема улази.

28. Јоле, Муле, Нема

НЕМА: Зову вас хитно у оперативни центар.

ЈОЛЕ: Са' ће Муле да сиђе и убеди моју матер да се врати у Заглибицу.

НЕМА: Касно. Узела је новац и отишла са оним младим, лепим човеком. Остао је само онај ваш рођак Пицко.

ЈОЛЕ: Значи, ипак јој је пречи швалер од сина. Нико ме није овако израдио к'о моја мати и њен швалер. Мазнули су ми лову на сузе, на моју меку и рањиву душу. Ја сам аматер за њи'.

НЕМА: Министар чека. Нервозан је. Пилоти су се јавили с аеродрома да нема полетања док се нешто не среди. Оператери вас чекају јер никако не могу да успоставе везу са сателитом..

ЈОЛЕ: Њи' ћу прво да се отарасим јер су неспособни. Потпуно сам беспомоћан јер не знам шта ми се спрема иза леђа.

НЕМА: Кажу да се руски шпијунски сателит убацио у нашу фреквенцу и да смо због тога немоћни. Американци су заокупљени бомбардовањем Арапа и не пада им на памет да нареде Русима да нам се скину са фреквенце. Изгледа да ипак морате да умрете да би нас пустили да одемо.

ЈОЛЕ: Шта лупеташ! Послужи Мулета цигаретом.

НЕМА: Молим?! Откуд мени цигарета?

ЈОЛЕ: Немој да се правиш блесава јер сам и онако на крају живаца са свима вама.

НЕМА: Признајем да понеку кријући...
(Вади паклу циџаретиа и уџаљач и џружа Мулеџу.)

ЈОЛЕ: Лепо га послужи. Запали и ти. Пушите, крешите се. Сад имате времена.
(Излазећи иза леђа Мулеџу даје знак Немој да џа убије.)

29. Муле, Нема

НЕМА: (Послужује Мулеџа циџаретџом, џриџаљује му. Док Муле ужива у циџаретџи, она му нишани иза леђа у џоџиљак. Дуџо се двоуми да ли да џа убије. Кад џреломи у себи и одусџане брзо и нервозно џовори.) Маричка битка? Хиљаду триста седамдесет прва. Косовски бој? Двадесет осмог јуна хиљаду триста осамдесет девете по новом календару. Свети Сава? Растко Немањић, син Немањин.

МУЛЕ: Свака част.

НЕМА: Морала сам да изигравам глупачу са Петловог брда. Крени са новим питањима. Немој да ме штедиш. Била сам ђак генерације у основној школи и гимназији. Имала сам све десетке на факултету. Рођена сам и одрасла на Дорћолу. Видим кроз прозор моју зграду. Мама као и увек суши веш на тераси.

МУЛЕ: *(Повуче неколико димова уживајући.)*
Добра ти ова цигарета.

НЕМА: Била сам неискусна са мушкарцима. Моји су ме држали као у кавезу. Кућа, школа, тренинг. Кад сам први пут изашла у кафић заљубила сам се у једног кретена са Петловог брда. Фасцинирао ме је новцем, "поршеом". Имао је жваку. Због њега сам убила неког момка у нужној одбрани, а он је преузео убиство на себе. Кад су криминалци њега ликвидирали, било ми је јасно да ће и мене. Морала да напустим студије права на четвртој години. Седам година нисам била у Београду, нисам видела родитеље, брата и пријатеље, нити ико зна где сам и с ким сам. Седам година нисам била ни са једним мушкарцем. Мислила сам да је у мени умрла жена све док нисам угледала тебе.

МУЛЕ: Зашто не одеш да видиш родитеље?

НЕМА: Ко је са газдом једном, остаје заувек или умире. Опрости се од своје Смиље и почни да ме испитујеш историју док смо још живи. Додуше, видећемо још ко ће погинути ако неко већ мора. Кад убијеш једног, свеједно је колико ћеш још, поготово ако су злочинци. Убијам само због оних који су немоћни су да сами сачувају главу. То је чиста нужна одбрана. "Није кривично оно дело које је учињено у нужној одбрани. Нужна је она одбрана која је неопходно потребна да учинилац од себе или другог одбије истовремени противправни напад." Члан девет, Кривични закон Савезне Републике Југославије.

МУЛЕ: Баш као прави криминалац. Само они знају Кривични закон напамет.

НЕМА: *(Преко мобилног телефона.)*
Је ли још код портирнице газдин рођак?... Скините му наочаре и доведите га горе.
(Оставља телефон.)
Њему ће боље стајати перика.

МУЛЕ: Шта си наумила.

НЕМА: Шта ти није јасно? Хвалио си се да сваког ученика провалиш по трептају ока. Јање ми је наредио да те убијем кад је излазио. Он чека тај пуцањ, па да кренемо. Ово што радим јесте чиста нужна одбрана беспомоћног човека.

МУЛЕ: Убићеш Пицка уместо мене?! Пицко је невин.

НЕМА: И ти си. И ја сам. Немамо више времена. Убиће нас обоје ако му за који минут не однесем скалп. Рекао ти је да ћеш живети док ти перика не спадне са главе.

МУЛЕ: Како ћу живети с Пицком на души?

НЕМА: То је моја одлука. Газди је свеједно ко ће погинути као он. Уосталом, Пицко му је киднаповео маму. Значи, и он је злочинац као и брат му. Ја сам та сила изнад злочина која ће ти спасти живот.

Улази Пицко.

30. Муле, Нема, Пицко

ПИЦКО: Брате Јање, дозволи да ти објасним.

МУЛЕ: Све је уреду.

ПИЦКО: Ништа није уреду. Доктор Јеремић је свему крив.

(Док љовори Нема му иза леђа нишани у њојшљак.)

Чим се вратим у Заглибицу биће разрешен дужности управника Дома здравља и стрпаћу га у затвор због злоупотребе службеног положаја, проневере државни' пара и подстрекивања изборне комисије на фалсификовање изборни' резултата. Не могу да га оптужим за подстрекивање самокиднаповања јер је у питању твоја мајка Гина. Узеше онолики новац, дигоше се и одоше, а мене оставише да вадим кестење из ватре.

Јоле улази. Нема зашечена сјушћиа њишћољ кад ѓа сјази.

31. Муле, Нема, Пицко, Јоле

МУЛЕ: Није поштено.

ПИЦКО: Как'и поштено, мили мој брате Јање. Дао си курвару и коцкару пе'сто 'иљада долара, а с тол'ким новцем би у Заглибици могли чуда да направимо. Дај мени пола од тога да се не вратим празни' шака к'о ови моји што 'одају по белом свету и после народу замазују очи празним обећањима.

МУЛЕ: Добићеш свих педесет милиона.

ПИЦКО: Педесет милиона зелембаћа!

МУЛЕ: Иди доле да ти дају и сместа се губи у Заглибицу.

ПИЦКО: Ко ме да се обратим?

МУЛЕ: Било коме.

ПИЦКО: Могу ли да те изљубим, брате Јање?

МУЛЕ: Смрдљив си. Бежи!

ПИЦКО: До бога ти фала, брате Јање. Цркву ћемо ти саградити у Заглибици.

(Излази.)

32. Муле, Нема, Јоле

ЈОЛЕ: Откуд овај?

НЕМА: Тражи паре.

ЈОЛЕ: Будала. Покварио вам је љубавну идилу. Видим ја, не чује се прасак свршавања, па к'о велим да провирим и видим шта се дешава. Кад оно, а мој покварени брат тражи лову. Муле, мало си га ложио. Некад си умео и боље.

МУЛЕ: Нисам у форми.

ЈОЛЕ: Уморан си. Фала ти за све што си учинио за мене. Можеш да останеш у "Рицу" кол'ко 'оћеш да се науживаш са овом дрољицом. Само ми је жао моје неостварене љубави Смиље што ће патити као удовица, али јебеш га, такав је живот.

НЕМА: Зар не идем с вама?

ЈОЛЕ: Нисам ја бездушник. Не знам шта би' дао да се у мене затреска лепа девојка као што си ти. Зар би' им'о срца да те уцвелим и отргнем од вољеног човека? Ви сте за мене Ромео и Јулија. Не дај боже несреће па да уђете у драму. Науживајте се кад мени бог није дао. Биће: "Убијен Јоле и непозната девојка."

(Излази.)

33. Муле, Нема

НЕМА: Схватио си поруку?

(Ујери њишијољ.)

МУЛЕ: Веровао сам да никад није чуо за Шекспира.

- НЕМА: И Шта сад? Жао ти Пицка?
- МУЛЕ: Дај ми пиштољ. Убићу се сам.
- НЕМА: А ја?
- МУЛЕ: Опростиће ти кад однесеш мој скалп. Значи, нисам успео да те заведем да жртвујеш свој живот. Сигуран сам да те чека да се осети победником. Иначе ће послати целата да нас обоје среди.
- НЕМА: Тако си разложен...
- МУЛЕ: Ако већ морам да умрем, било би непоштено да те оптеретим сопственим убиством.
- НЕМА: Кад већ морамо обоје да умremo, прво ћу тебе па себе. Навуци перику на очи. Не могу да ти пуцам у потиљак, а ни да те гледам у очи.
- МУЛЕ: Дај пиштољ, сам ћу.
- НЕМА: Не знаш да бараташ. Навлачи перику!
- МУЛЕ: *(Покуша да јој узме њишићољ.)*
Дај, сам ћу...
- НЕМА: Ти си шепртља. Себи руке! Не мрдај иначе ћу ти пуцати право у чело! *(Навлачи му њерику на очи, узмиче и нишани.)*

34. Муле, Нема, Ђак

Ђак улази Немој иза леђа, хвата јој руку и њодиже. Нема ојали у њлафон. Муле њада у несвесји. Ђак се одмиче и ујери њишићољ у њу. Нема баца свој њишићољ. Ђак ојали у њлафон.

- ЂАК: Бежи!
- НЕМА: Не схватам.
- ЂАК: Два пуцња. Убили сте се као Ромео и Јулија.
- НЕМА: Значи, мртви смо. Ко си? Одакле си слетео?
- ЂАК: Јахао сам руски сателит и зез’о амерички. Нестани!
- НЕМА: Дечко, стварно си откачен. Зар те није страх?
- ЂАК: Кога? Пацера Јолета Јањета? Већ брише према аеродрому.
- НЕМА: Кукавица! Побегло?!
Кукавица! Побегло?!
- ЂАК: Укапир’о је да овде лете главе и таквим као што је он.
- НЕМА: Онда имамо времена.

- ЂАК: Немамо. Пуцњи су одјекнули. Нагрнуће новинари и полиција а лешеви за јавност морају мистериозно да нестану.
- НЕМА. Заслужујеш да те пољубим.
- ЂАК: Дођи у Заглибицу.
- НЕМА: Како да те пронађем у тој твојој Заглибици?
- ЂАК: Варош је мала.
- НЕМА: *(Излазећи.)*
Срце си.
- ЂАК: И ти си. Обожавам старије девојке.

35. Муле, Ђак

- ЂАК: Професоре, пробудите се.
(Благо шамара Мулеџа и скида му њерику.)
- МУЛЕ: *(Освећује се. Усџаје. Одмерава Ђака.)*
Ко је у претпрошлом веку рекао да је Књаз Михаило обична руска креатура?
- ЂАК: *(Крије њишићољ иза леђа.)*
Не знам, професоре.
- МУЛЕ: Маркс и Енгелс, незналицо! А да је Књаз Милош стари штићеник аустријских реакционара?
- ЂАК: Нисте то предавали.
- МУЛЕ: Маркс и Енгелс. “Срби спадају у народе које је ток историје немилосрдно прегазио, пре отпадак народа него права нација”.
- ЂАК: Могуће је.
- МУЛЕ: “Црногорци су хомеровски варвари слични тријерским остарелим клипанима.”
- ЂАК: Не знам.
- МУЛЕ: Маркс, Енгелс. “На Балкану треба пустити крв. Срби се дижу али ће срећом добити батине.”
- ЂАК: Појма немам.
- МУЛЕ: Маркс, Енгелс. “Нека буде немилосрдна борба на живот и смрт са Словенима, борба до истраге и безобзирни тероризам.”
- ЂАК: Мадлен Олбрајт!

- МУЛЕ: Фридрих Енгелс, магарчино! Никад нећеш добити прелазну оцену из историје.
- БАК: Професоре, окрените задњицу.
- МУЛЕ: Шта?!
- БАК: Треба нешто да откачим са вашег појаса.
- МУЛЕ: Ти ниси нормалан!
- БАК: Закачио сам вам бубицу. Озвучио сам вас синоћ у пролазу на улици као да сам знао да ће вас Јоле Јање киднаповати. Морам да скинем уређај.
- МУЛЕ: Шта си ми урадио?
(Окреће задњицу и Так му скида бубицу.)
- БАК: Озвучио да слушам какве све гадости професори спремају ђацима. Кад су вас довели у Београд морао сам да се прихецтам на руски шпијунски сателит и да елиминишем амерички јер другачије нисам могао да вас спасем. Овако сам их све провалио и зезнуо.
- МУЛЕ: Ништа не схватам. Тотална сам незналица.
- БАК: Наравно да сте незналица.
- МУЛЕ: Ти спадаш у седам посто изузетно паметних Срба.
- БАК: Све сам предвидео.
- МУЛЕ: Имаш петицу из историје до краја школе.
- БАК: Хвала професоре.
(Случајно покаже пиштољ.)
- МУЛЕ: (Узме му пиштољ и испуца ђорке.)
Откуд ти толика храброст, млади Србине, да ђорцима кренеш на Јањета белосветског злочинца?
- БАК: Компјутер, професоре. Како мислите да су типови одрадили Америке и срушили им куле у Њујорку? Не постоји ништа што се не може провалити или увезати преко компјутера.
- МУЛЕ: Поповићу, Поповићу...
- БАК: Пожурите, чека нас у колима мој асистент.
- МУЛЕ: Имаш асистента?!
- БАК: Професорка Смиља.
- МУЛЕ: Ко?!

БАК: Ваша супруга Смиља. Заједно смо ово одрадили.

МУЛЕ: Је ли и она прислушкивала?

БАК: Поносна је на вас али је добила грчеве у стомаку док вас је обрађивала она мачка.

МУЛЕ: Зар ме Нема није убила?

БАК: Професоре, немамо времена. Све ће вам објаснити професорка Смиља.

МУЛЕ: Поповићу, Поповићу, потпуно си ме слудео.

БАК: Идемо, професоре, да нас не затекне полиција. Леш мора да нестане мистериозно.

МУЛЕ: Ипак сам мртав!

БАК: Мртав или жив, крећемо!

МУЛЕ: У рај или пакао?

БАК: О томе одлучује професорка Смиља.

Излазе.

ЗАВЕСА